

Bruxelles, 10 februarie 2022
(OR. en)

6156/22

EF 45
ECOFIN 110
DELECT 22

NOTĂ DE ÎNȘOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	10 februarie 2022
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	C(2022) 722 final
Subiect:	REGULAMENTUL DELEGAT (UE) .../... AL COMISIEI din 10.2.2022 de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/61 al Comisiei de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul C(2022) 722 final.

Anexă: C(2022) 722 final

Bruxelles, 10.2.2022
C(2022) 722 final

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) .../... AL COMISIEI

din 10.2.2022

de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/61 al Comisiei de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit

(Text cu relevanță pentru SEE)

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL ACTULUI DELEGAT

1.1. Contextul modificărilor Regulamentului delegat LCR

Directiva (UE) 2019/2162¹ (Directiva privind obligațiunile garantate sau „CBD”), publicată la 27 noiembrie 2019, a stabilit un cadru comun pentru obligațiunile garantate emise în Uniune. Printre obligațiile minime prevăzute în CBD se numără o serie de cerințe de lichiditate specifice obligațiunilor garantate, care trebuie să fie corelate cu cerințele de lichiditate deja existente prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013² (Regulamentul privind cerințele de capital sau „CRR”) și în Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei³ („Regulamentul delegat LCR”).

Regulamentul delegat LCR se aplică tuturor instituțiilor de credit, inclusiv celor care emit obligațiuni garantate. Aceste instituții de credit sunt în prezent supuse cerinței de acoperire a necesarului de lichiditate („LCR”) aplicabile pentru o perioadă de 30 de zile calendaristice. În conformitate cu LCR, un emitent de obligațiuni garantate trebuie să se asigure că dispune de active lichide suficiente pentru a acoperi ieșirile nete de lichidități, inclusiv cele care decurg din programul de obligațiuni garantate.

În același timp, CBD impune instituțiilor de credit emitente de obligațiuni garantate să mențină în permanență un amortizor de lichiditate („amortizorul de lichiditate din portofoliul de acoperire”) compus din active lichide disponibile pentru a acoperi ieșirile nete de lichidități ale programelor lor de obligațiuni garantate pentru o perioadă de 180 de zile.

Amortizorul de lichiditate din portofoliul de acoperire stabilit prin CBD include active care îndeplinesc toate cerințele, cu excepția uneia, pentru a fi recunoscute ca active lichide în temeiul Regulamentului delegat LCR: activele incluse în amortizorul de lichiditate din portofoliul de acoperire sunt supuse cerinței de segregare prevăzute la articolul 12 din CBD. Aceste active segregate sunt intangibile din punct de vedere juridic pentru alți creditori decât investitorii în obligațiuni garantate. Aplicarea cerinței de segregare este un element esențial al CBD, menit să asigure un nivel ridicat de protecție a investitorilor în obligațiuni garantate, însă aceasta dublează cerințele de lichiditate pe care emitenții de obligațiuni garantate trebuie să le respecte, deoarece trebuie menținute în același timp două amortizoare de lichiditate separate, compuse din active lichide similare. Mai precis, există o suprapunere între cele două cerințe de lichiditate în primele 30 de zile.

Pentru a se asigura că statele membre pot elimina o astfel de suprapunere, CBD include opțiunea ca statele membre să deroge de la cerința specifică privind amortizorul de lichiditate din portofoliul de acoperire pentru perioada în care instituția de credit emitentă de obligațiuni garantate respectă alte cerințe de lichiditate prevăzute în dreptul Uniunii. În plus, această dispoziție a CBD oferă posibilitatea unei corelări mai bune atât a cerințelor de lichiditate din portofoliul de acoperire, cât și a cerințelor de lichiditate prevăzute în normele LCR.

¹ Directiva (UE) 2019/2162 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind emisiunea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivelor 2009/65/CE și 2014/59/UE (JO L 328, 18.12.2019, p. 29).

² Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

³ Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit (JO L 11, 17.1.2015, p. 1).

Cu toate acestea, exercitarea derogării menționate mai sus pentru a evita dubla contabilizare nu ar fi adecvată din punct de vedere prudential, deoarece, după separarea masei bunurilor instituției de credit în scenarii de criză, s-ar reduce activele lichide din portofoliul de acoperire menite să acopere propriile sale obligații de plată. Acest lucru se datorează faptului că activele lichide care îndeplinesc cerința generală de acoperire a necesarului de lichiditate sunt, prin definiție, negrevate de sarcini, ceea ce înseamnă că sunt disponibile gratuit pentru instituția de credit. Activele lichide deținute în conformitate cu cerința amortizorului de lichiditate din portofoliul de acoperire prevăzută în CBD sunt grevate de sarcini din cauza cerințelor de segregare a activelor prevăzute în directiva respectivă, ceea ce înseamnă că sunt intangibile pentru investitorii în alte datorii ale instituției de credit decât obligațiunile garantate.

Modalitatea cea mai practică de a elimina suprapunerea, menținând totodată adecvarea prudentială, ar fi să li se permită instituțiilor de credit să trateze activele lichide deținute ca parte a amortizorului de lichiditate din portofoliul de acoperire ca negrevate de sarcini până la valoarea ieșirilor nete de lichidități din programul de obligațiuni garantate asociat. Aceasta este prima și cea mai importantă modificare propusă [noul alineat (2a) de la articolul 7 al Regulamentului delegat LCR]. Astfel, problema dublei contabilizări ar fi soluționată, deoarece activele lichide din portofoliul de acoperire care îndeplinesc toate criteriile calitative stabilite în Regulamentul delegat LCR [inclusiv testul de monetizare prevăzut la articolul 8 alineatul (4) din regulamentul delegat; o modificare propusă ar permite instituțiilor de credit să efectueze testul de monetizare cu active deținute în afara amortizorului de lichiditate din portofoliul de acoperire, atât timp cât activele respective sunt suficient de reprezentative pentru activele deținute în amortizorul respectiv] ar putea fi contabilizate atât în amortizorul de lichiditate din portofoliul de acoperire, cât și în rezerva de lichidități pentru LCR.

În sensul rezervei de lichidități pentru LCR, recunoașterea ar fi totuși limitată până la valoarea activelor lichide din portofoliul de acoperire necesare pentru a acoperi ieșirile nete de lichidități care decurg din programul de obligațiuni garantate legat de acest portofoliu de acoperire. Această limitare ar asigura faptul că indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate al emitenților de obligațiuni garantate nu este îmbunătățit în mod artificial printr-o recunoaștere necuvenită a activelor lichide deținute în portofoliul de acoperire și ar evita, în special, ca unele active lichide deținute în portofoliul de acoperire să fie luate în considerare pentru calcularea indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate deși sunt segregate și, prin urmare, indisponibile să acopere alte ieșiri decât cele care provin din portofoliul de acoperire.

De asemenea, ar fi necesară o modificare suplimentară pentru a restabili conformitatea cu cerințele LCR a unor modele naționale adecvate din punct de vedere prudential de emisiune de obligațiuni garantate. Deși sunt conforme, în ceea ce privește principalele lor caracteristici, cu cerințele CBD (de exemplu normele privind protecția investitorilor în obligațiuni garantate), aceste modele naționale de emisiune de obligațiuni garantate ar avea de suferit de pe urma unei LCR sub 100 % din punct de vedere structural și decuplată de riscul lor real de lichiditate. Pentru a aborda această problemă, o modificare suplimentară ar reproduce, într-un mod mai prudent din punct de vedere prudential, dispozițiile existente ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013 referitoare la calcularea indicatorului de finanțare stabilă netă (NSFR), potrivit cărora activele atașate cu titlu de supragarantare neobligatorie la o emisiune de obligațiuni garantate pot fi considerate negrevate de sarcini. Modificarea propusă ar permite introducerea în Regulamentul delegat LCR a aceluiași tratament prudential pentru aceste active atașate cu titlu de supragarantare neobligatorie, cu condiția ca instituția emitentă de obligațiuni garantate să îndeplinească anumite condiții calitative și cantitative (care nu sunt impuse în cazul NSFR). În consecință, modificarea propusă nu ar pune în pericol protecția

juridică oferită investitorilor în obligațiuni garantate, în special de CBD, și nici nu ar slăbi profilul prudențial referitor la riscul de lichiditate al emitentului de obligațiuni garantate.

În plus, propunerea de modificare a Regulamentului delegat LCR urmărește, de asemenea, să clarifice unele dintre dispozițiile actuale ale acestui regulament.

În primul rând, mențiunile referitoare la „tranzacții de creditare garantată” de la articolul 28 alineatul (3) și de la articolul 32 alineatul (3) litera (b) și alineatul (4) din Regulamentul delegat LCR ar fi înlocuite cu mențiuni referitoare la „operațiuni de finanțare prin instrumente financiare”, termen definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 139 din CRR. În acest mod, textul ar fi aliniat mai bine la standardul LCR convenit la nivel internațional de către Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară.

În al doilea rând, la articolul 7 alineatul (4) litera (g) din Regulamentul delegat LCR s-ar introduce o mențiune referitoare la agențiile oficiale de creditare a exportului, astfel încât să se asigure tratamentul egal al titlurilor de valoare emise de agențiile de creditare a exportului garantate de administrația centrală a unui stat membru, indiferent de structura organizatorică a agențiilor respective. Această modificare este conformă cu recomandările formulate de Autoritatea Bancară Europeană (ABE) în raportul său din 20 decembrie 2013⁴, elaborat în temeiul articolului 509 alineatele (3) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

În plus, sunt propuse mai multe modificări suplimentare ale Regulamentului delegat LCR în vederea alinierii acestuia la articolul 129 din CRR, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2019/2160⁵ (acesta din urmă modifică CRR în ceea ce privește tratamentul în materie de cerințe de capital reglementat aplicat expunerilor sub formă de obligațiuni garantate și, prin urmare, face parte din cadrul legislativ referitor la obligațiunile garantate împreună cu CBD) și la CBD. Mai precis, unele dintre criteriile prevăzute la articolele 10, 11 și 12 din Regulamentul delegat LCR (formularea criteriilor pentru tratarea obligațiunilor garantate ca active de nivel 1, active de nivel 2A și, respectiv, active de nivel 2B) fac referință la (părți din) articolul 129 din CRR. De exemplu, înainte de adoptarea CBD, termenul „obligațiune garantată” era definit printr-o trimitere la articolul 129 din CRR. După adoptarea și intrarea în vigoare a CBD, o astfel de trimitere ar părea depășită, deoarece toate obligațiunile garantate emise în UE vor trebui să îndeplinească cerințele CBD. În aceeași ordine de idei, cerința de transparență, care este esențială pentru emisiunea de obligațiuni garantate și tranzacțiile cu acestea, este prevăzută în prezent la articolul 129 alineatul (7) din CRR. Odată cu introducerea CBD însă, acest aspect este abordat în mod specific și dezvoltat pe larg la articolul 14 din directivă.

Prin urmare, propunerea conține modificări ale articolelor 10, 11 și 12 din Regulamentul delegat LCR care ar asigura alinierea menționată mai sus. Textele juridice sunt redactate astfel încât să asigure faptul că nu va fi afectată eligibilitatea pentru tratamentul favorabil în materie de lichiditate al obligațiunilor garantate emise înainte de 8 iulie 2022 care sunt conforme cu cerințele prevăzute la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE⁶.

⁴ Raportul ABE din 20 decembrie 2013 referitor la definițiile uniforme adecvate ale activelor lichide cu un nivel extrem de ridicat de calitate și ale activelor lichide cu un nivel ridicat de calitate și la cerințele operaționale pentru activele lichide, elaborat în temeiul articolului 509 alineatele (3) și (5) din CRR.

⁵ Regulamentul (UE) 2019/2160 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește expunerile sub formă de obligațiuni garantate (JO L 328, 18.12.2019, p. 1).

⁶ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

1.2. Evaluarea impactului

Se consideră că modificările propuse au un impact limitat și, prin urmare, nu se propune efectuarea unei evaluări detaliate a impactului. Principala modificare, care vizează legătura dintre cerințele de lichiditate din CBD și cele din Regulamentul delegat privind LCR, are un domeniu de aplicare restrâns, care se limitează la emitenții de obligațiuni garantate. Modificarea ar reprezenta o corecție a unui cadru considerat inadecvat pentru activitățile de emisiune de obligațiuni garantate.

2. CONSULTĂRI ÎNAINTEA ADOPTĂRII ACTULUI

Comisia a consultat Grupul de experți în materie de servicii bancare, asigurări și plăți, care include experți din statele membre, precum și reprezentanți ai Parlamentului European, ai Autorității Bancare Europene și ai Băncii Centrale Europene.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE ACTULUI DELEGAT

Având în vedere numărul limitat de modificări aduse Regulamentului delegat LCR în vigoare, se propune adoptarea modificărilor la regulamentul menționat, și nu redactarea unui text complet nou. Acest lucru ar menține structura Regulamentului delegat LCR inițial. În temeiul articolului 462 din CRR, Comisia are în continuare competența de a revizui regulamentul delegat pentru o perioadă nedeterminată.

REGULAMENTUL DELEGAT (UE) .../... AL COMISIEI

din 10.2.2022

de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/61 al Comisiei de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012¹, în special articolul 460,

întrucât:

- (1) Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei² ar trebui modificat pentru a permite mai bine instituțiilor de credit emitente de obligațiuni garantate să respecte, pe de o parte, cerința generală de acoperire a necesarului de lichiditate pentru o perioadă de criză de 30 de zile calendaristice, prevăzută la articolul 4 alineatul (1) din regulamentul delegat menționat, și, pe de altă parte, cerința privind amortizorul de lichiditate din portofoliul de acoperire de a deține active lichide pentru a acoperi ieșirile nete de lichidități în următoarele 180 de zile, prevăzută la articolul 16 din Directiva (UE) 2019/2162 a Parlamentului European și a Consiliului³. Pentru a clarifica unele dintre normele existente și a alinia textul Regulamentului delegat (UE) 2015/61 la definițiile prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Directiva (UE) 2019/2162, s-au dovedit necesare unele modificări suplimentare.
- (2) Cerința generală de acoperire a necesarului de lichiditate prevăzută la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61 și cerința privind amortizorul de lichiditate din portofoliul de acoperire prevăzută la articolul 16 din Directiva (UE) 2019/2162 au ca rezultat obligația instituțiilor de credit emitente de obligațiuni garantate de a deține un anumit volum de active lichide pentru aceeași perioadă de 30 de zile calendaristice. Cu toate acestea, instituțiile de credit nu ar trebui să aibă obligația de a acoperi aceleași ieșiri cu active lichide diferite pentru aceeași perioadă. În vederea eliminării acestei suprapunerii, în cadrul cerinței generale de acoperire a necesarului de lichiditate ar trebui introdusă o nouă modificare a criteriului referitor la grevarea cu sarcini. Această modificare, împreună cu dispozițiile existente care sunt prevăzute la articolul 7 din Regulamentul delegat (UE) 2015/61 și care se aplică în

¹ JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

² Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit (JO L 11, 17.1.2015, p. 1).

³ Directiva (UE) 2019/2162 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind emisiunea de obligațiuni garantate și supravegherea publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivelor 2009/65/CE și 2014/59/UE (JO L 328, 18.12.2019, p. 29).

continuare în cazul activelor segregate din portofoliul de acoperire, ar aborda situațiile în care activele segregate îndeplinesc criteriile pentru a fi recunoscute ca fiind negrevate de sarcini într-un mod adecvat din punct de vedere prudential. Această nouă modificare ar permite ca activele lichide deținute ca parte a amortizorului de lichiditate din portofoliul de acoperire să fie tratate drept negrevate de sarcini până la valoarea ieșirilor nete de lichidități care decurg din programul de obligațiuni garantate asociat.

- (3) În plus, în unele state membre se aplică modele specifice de emisiune de obligațiuni garantate, caracterizate de cerințe juridice specifice care sunt impuse emitenților de obligațiuni garantate pentru a proteja investitorii și care le depășesc pe cele menționate în Directiva (UE) 2019/2162. Emitenții de obligațiuni garantate care sunt supuși unor astfel de cerințe juridice specifice desfășoară activități de emisiune de obligațiuni garantate similare cu cele desfășurate de alți emitenți de obligațiuni garantate din UE și, prin urmare, au un profil similar de risc de lichiditate. Cerințele respective oferă, de asemenea, un grad ridicat de protecție emitenților de obligațiuni garantate, în special prin recurgerea la supragarantarea neobligatorie pentru emisiunea programelor lor de obligațiuni garantate. Toate activele acestor emitenți de obligațiuni garantate ar fi atașate însă portofoliilor de acoperire și, prin urmare, ar fi considerate grevate de sarcini, fiind astfel indisponibile și neeligibile pentru amortizorul de lichiditate al indicatorului de acoperire a necesarului de lichiditate (LCR). Ca urmare a acestei situații, emitenții de obligațiuni garantate ar încălca cerința privind LCR prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în Regulamentul delegat (UE) 2015/61 și s-ar crea astfel condiții de concurență inechitabile între emitenți, în pofida similarității profilului lor prudential. Pentru a îndeplini cerințele de supragarantare obligatorie și neobligatorie în scopul emisiunii unui program de obligațiuni garantate, emitenții de obligațiuni garantate respectivi sunt constrânși din punct de vedere operațional să emită datorii subordonate. Ieșirile nete generale de lichidități ale emitenților respectivi sunt mai mari decât ieșirile nete de lichidități care decurg doar din obligațiunile garantate emise. În acest context, ar trebui introduse modificări suplimentare pentru a permite ca, în anumite situații specifice și limitate, activele deținute în portofoliul de acoperire să fie recunoscute ca negrevate de sarcini pentru a îndeplini cerințele de supragarantare neobligatorie. Pentru a se asigura faptul că o astfel de extindere a recunoașterii ca negrevate de sarcini a activelor deținute într-un portofoliu de acoperire este adecvată din punct de vedere prudential și coerentă cu cerințele LCR, emitenții de obligațiuni garantate ar trebui să îndeplinească mai multe condiții. Mai precis, numai emitenții de obligațiuni garantate care sunt obligați, în temeiul unei cerințe legale de drept intern, să își atașeze toate activele la emisiunile de obligațiuni garantate pot beneficia de această dispoziție, în limita volumului de active necesar pentru a acoperi totalul ieșirilor nete de lichidități ale emitentului de obligațiuni garantate.
- (4) În plus, este necesar să se stabilească norme în materie de monetizare pentru evaluarea activelor lichide deținute într-un amortizor de lichiditate din portofoliul de acoperire.
- (5) Ținând cont de recomandările formulate de Autoritatea Bancară Europeană (ABE) în raportul său din 20 decembrie 2013⁴, elaborat în temeiul articolului 509 alineatele (3) și (5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, toate tipurile de obligațiuni emise sau garantate de administrațiile centrale și de băncile centrale ale statelor membre, precum și cele emise sau garantate de bănci de dezvoltare multilaterală și de organizații

⁴ Raportul ABE din 20 decembrie 2013 referitor la definițiile uniforme adecvate ale activelor lichide cu un nivel extrem de ridicat de calitate și ale activelor lichide cu un nivel ridicat de calitate și la cerințele operaționale pentru activele lichide, elaborat în temeiul articolului 509 alineatele (3) și (5) din CRR.

internaționale ar trebui să primească statutul de nivel 1. În raportul ABE s-a efectuat o analiză empirică și calitativă cu privire la nivelul ridicat sau extrem de ridicat de lichiditate și de calitate a creditului aferent acestor obligațiuni, concluzia fiind că obligațiunile respective îndeplinesc standardele Basel în ceea ce privește nivelul ridicat de lichiditate și de calitate a creditului. Prin urmare, obligațiunile garantate emise de agențiile oficiale de creditare a exportului, indiferent de structura organizatorică a acestor agenții, ar trebui să fie calificate drept „active lichide” și, prin urmare, să primească statutul de nivel 1.

- (6) Unele dintre condițiile pentru tratamentul preferențial al expunerilor sub formă de obligațiuni garantate prevăzute la articolul 129 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 au fost modificate prin Regulamentul 2019/2160 al Parlamentului European și al Consiliului⁵. Prin urmare, trimerile la articolul respectiv din Regulamentul delegat (UE) 2015/61 ar trebui modificate în consecință.
- (7) Prin urmare, Regulamentul delegat (UE) 2015/61 ar trebui modificat în consecință.
- (8) Prezentul regulament ar trebui aplicat în coroborare cu dispozițiile de drept intern care transpun Directiva (UE) 2019/2162 și cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul 2019/2160. Pentru a se asigura aplicarea consecventă a noului cadru care stabilește caracteristicile structurale pentru emisiunea de obligațiuni garantate și cerințele modificate pentru tratamentul preferențial, data aplicării prezentului regulament ar trebui să fie aceeași cu data de la care statele membre trebuie să aplice dispozițiile de drept intern care transpun Directiva (UE) 2019/2162 și cu data aplicării Regulamentului (UE) 2019/2160,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul delegat (UE) 2015/61 se modifică după cum urmează:

- (1) La articolul 3 se adaugă următoarele puncte 13-16:

„13. «operațiune ajustată la condițiile pieței de capital» înseamnă o operațiune ajustată la condițiile pieței de capital, astfel cum este definită la articolul 192 punctul 3 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

14. «program de obligațiuni garantate» înseamnă un program de obligațiuni garantate, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 2 din Directiva (UE) 2019/2162 a Parlamentului European și a Consiliului*;

15. «portofoliu de acoperire» înseamnă un portofoliu de acoperire, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 3 din Directiva (UE) 2019/2162;

16. «amortizor de lichiditate din portofoliul de acoperire» înseamnă amortizorul de lichiditate compus din active considerate lichide și deținute ca parte a portofoliului de acoperire, în conformitate cu articolul 16 din Directiva (UE) 2019/2162.

*Directiva (UE) 2019/2162 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind emisiunea de obligațiuni garantate și supravegherea

⁵ Regulamentul (UE) 2019/2160 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește expunerile sub formă de obligațiuni garantate (JO L 328, 18.12.2019, p. 1).

publică a obligațiunilor garantate și de modificare a Directivelor 2009/65/CE și 2014/59/UE (JO L 328, 18.12.2019, p. 29).”

(2) Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) se introduc următoarele alineate (2a) și (2b):

„(2a) Prin derogare de la alineatul (2), activele lichide care sunt deținute ca parte a amortizorului de lichiditate din portofoliul de acoperire sunt considerate negrevate de sarcini în perioada de criză de 30 de zile calendaristice prevăzută la articolul 4, până la valoarea ieșirilor nete de lichidități, calculată în conformitate cu titlul III din prezentul regulament, care rezultă din programele de obligațiuni garantate asociate, cu condiția ca activele respective să îndeplinească toate celelalte cerințe prevăzute în titlul II din prezentul regulament.

(2b) În cazul în care activele lichide deținute în amortizorul de lichiditate din portofoliul de acoperire nu sunt considerate negrevate de sarcini în temeiul alineatului (2a) al prezentului articol, acestea sunt totuși considerate negrevate de sarcini în perioada de criză de 30 de zile calendaristice prevăzută la articolul 4, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) emitentul obligațiunilor garantate este obligat, în temeiul dispozițiilor de drept intern, să aibă toate activele atașate emisiunilor de obligațiuni garantate;
- (b) activele lichide sunt atașate cu titlu de supragarantare neobligatorie la o emisiune de obligațiuni garantate;
- (c) activele lichide îndeplinesc toate celelalte cerințe prevăzute în titlul II din prezentul regulament;
- (d) valoarea activelor lichide considerate negrevate de sarcini în temeiul prezentului alineat nu depășește valoarea totală a ieșirilor nete de lichidități, calculată în conformitate cu titlul III din prezentul regulament.”;

(b) alineatul (4) se modifică după cum urmează:

(i) litera (g) se înlocuiește cu următorul text:

„(g) orice altă entitate care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile cuprinse în anexa I la Directiva 2013/36/UE ca activitate principală.”;

(ii) se adaugă un al doilea paragraf, după cum urmează:

„În sensul prezentului articol, se consideră că SSPE și agențiile oficiale de creditare a exportului din statele membre nu sunt incluse în rândul entităților menționate la primul paragraf litera (g).”

(3) La articolul 8 alineatul (4), se adaugă al treilea paragraf, după cum urmează:

„În cazul activelor lichide deținute într-un amortizor de lichiditate din portofoliul de acoperire, cerința prevăzută la primul paragraf se consideră îndeplinită dacă instituția de credit monetizează în mod regulat, cel puțin o dată pe an, active lichide care constituie un eșantion suficient de reprezentativ al deținerilor sale de active din amortizorul de lichiditate din portofoliul de acoperire, fără să fie necesar ca acestea să facă parte din amortizorul respectiv.”

- (4) La articolul 10 alineatul (1), litera (f) se modifică după cum urmează:
- (a) punctele (i) și (ii) se înlocuiesc cu următorul text:
- „(i) sunt obligațiuni garantate, astfel cum sunt menționate la articolul 3 punctul 1 din Directiva (UE) 2019/2162, sau sunt emise înainte de 8 iulie 2022 și îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE, astfel cum sunt aplicabile la data emisiunii lor, ceea ce le face eligibile pentru tratamentul preferențial ca obligațiuni garantate până la scadență;
- (ii) expunerile față de instituții din portofoliul de acoperire îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 129 alineatul (1) litera (c) și alineatul (1a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;”;
- (b) punctul (iii) se elimină;
- (5) La articolul 11, alineatul (1) se modifică după cum urmează:
- (a) litera (c) se modifică după cum urmează:
- (i) punctele (i) și (ii) se înlocuiesc cu următorul text:
- „(i) sunt obligațiuni garantate, astfel cum sunt menționate la articolul 3 punctul 1 din Directiva (UE) 2019/2162, sau sunt emise înainte de 8 iulie 2022 și îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE, astfel cum sunt aplicabile la data emisiunii lor, ceea ce le face eligibile pentru tratamentul preferențial ca obligațiuni garantate până la scadență;
- (ii) expunerile față de instituții din portofoliul de acoperire îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 129 alineatul (1) litera (c) și alineatul (1a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;”;
- (ii) punctul (iii) se elimină;
- (b) la litera (d), punctele (iii), (iv) și (v) se înlocuiesc cu următorul text:
- „(iii) obligațiunile garantate sunt sprijinite de un portofoliu de active format dintr-unul sau mai multe dintre tipurile descrise la articolul 129 alineatul (1) literele (b), (d), (f) și (g) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013. În cazul în care portofoliul cuprinde credite garantate cu bunuri imobile, trebuie să fie îndeplinite cerințele prevăzute la articolul 6 alineatul (2), alineatul (3) litera (a) și alineatul (5) din Directiva (UE) 2019/2162;
- (iv) expunerile față de instituții din portofoliul de acoperire îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 129 alineatul (1) litera (c) și alineatul (1a) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (v) instituția de credit care investește în obligațiunile garantate și emitentul îndeplinesc cerința de transparență prevăzută la articolul 14 din Directiva (UE) 2019/2162;”.
- (6) La articolul 12 alineatul (1), litera (e) se modifică după cum urmează:
- (a) punctul (i) se înlocuiește cu următorul text:
- „(i) sunt obligațiuni garantate, astfel cum sunt menționate la articolul 3 punctul 1 din Directiva (UE) 2019/2162, sau sunt emise înainte de 8 iulie 2022 și îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 52 alineatul (4) din Directiva

2009/65/CE, astfel cum sunt aplicabile la data emisiunii lor, ceea ce le face eligibile pentru tratamentul prudential ca obligațiuni garantate până la scadență.”;

(b) punctele (ii) și (iii) se elimină.

(7) La articolul 28, alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(a) la primul paragraf, formula introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„Instituțiile de credit aplică datoriilor care ajung la scadență în termen de 30 de zile calendaristice și care rezultă din operațiuni de finanțare prin instrumente financiare sau din operațiuni ajustate la condițiile pieței de capital o pondere de.”;

(b) la al doilea paragraf, prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care contrapartea la operațiunea de finanțare prin instrumente financiare sau la operațiunea ajustată la condițiile pieței de capital este banca centrală națională a instituției de credit, rata de ieșire este de 0 %.”;

(c) al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Prin derogare de la primul paragraf, pentru operațiunile de finanțare prin instrumente financiare sau operațiunile ajustate la condițiile pieței de capital care ar necesita o rată de ieșire în temeiul paragrafului respectiv mai mare de 25 %, rata de ieșire este de 25 % în cazul în care contrapartea la operațiune este o contraparte eligibilă.”

(8) Articolul 32 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3) litera (b), formula introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(b) sumele care urmează să fie primite din operațiuni de finanțare prin instrumente financiare și din operațiuni ajustate la condițiile pieței de capital cu o scadență reziduală de cel mult 30 de zile calendaristice se înmulțesc cu.”;

(b) la alineatul (4), prima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Alineatul (3) litera (a) nu se aplică sumelor care urmează să fie primite din operațiuni de finanțare prin instrumente financiare și din operațiuni ajustate la condițiile pieței de capital care sunt garantate cu active lichide în conformitate cu titlul II, astfel cum se menționează la alineatul (3) litera (b).”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Acesta se aplică de la 8 iulie 2022.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 10.2.2022

*Pentru Comisie,
Președinta
Ursula VON DER LEYEN*